

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1342/2024
05.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Драгана Пашића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави 89К.бр. 38/24 од 14.06.2024. године и Вишег суда у Пожаревцу 1Кж1 109/24 од 27.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 05.11.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Драгана Пашића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави 89К.бр. 38/24 од 14.06.2024. године и Вишег суда у Пожаревцу 1Кж1 109/24 од 27.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави 89К.бр. 38/24 од 14.06.2024. године окривљена АА, оглашена је кривом због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, па јој је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљена за време проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Окривљеној је изречена и новчана казна у износу од 40.000,00 динара коју је дужна да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, с тим да уколико не плати новчану казну у остављеном року иста ће се извршити на тај начин што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне

одредити један дан затвора. Окривљена је обавезана да на име паушалног износа у корист буџетских средстава суда уплати износ од 12.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

На основу члана 348. став 6. у вези члана 87. Кривичног законика окривљеној АА изречена је мера безбедности одузимање предмета и то ловачке пушке једноцевке са неолученом цеви, марке „ИЖ“, модел „18“, калибра 16, фабричког броја „Г...“, по потврди о привремено одузетим предметима ПС Петровац на Млави број 66616/2023 од 10.11.2023. године.

Одлучујући о жалби браниоца окривљене АА - адвоката Драгана Пашића, Виши суд у Пожаревцу је пресудом 1Кж1 109/24 од 27.08.2024. године исту одбио као неосновану, а првостепену пресуду потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Драган Пашић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине правноснажну пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење пред измењеним судијом, или преиначи другостепену пресуду доношењем ослобађајуће пресуде.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљене АА - адвокат Драган Пашић у захтеву цитира првостепену пресуду и наводи разлоге другостепене пресуде, сматрајући је „противзаконитом“, јер је погрешан став другостепеног суда да је од значаја то што је окривљена предузимала радњу у циљу скривања ловачке пушке која је у власништву покојног оца окривљене коју није одмах предала полицији, образлажући да није била упозната са својом обавезом да исту преда одмах. Према наводима захтева, у конкретном случају постоји подударност између прекршаја прописаног чланом 29. став 1. Закона о оружју и муницији и бићу кривичног дела прописног кривичним законом, те сматра да предност треба дати посебном закону – Закону о оружју и муницији којим је прописан прекршај, односно прекршајна одговорност, јер је у погледу прописане санкције он блажи за учиниоца.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости, којима бранилац указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Одредбом члана 348. став 1. КЗ прописано је да кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја чини онај ко неовлашћено израђује, преправља, продаје, набавља, врши размену или држи ватрено оружје, конвертибилно или онеспособљено оружје, његове делове, муницију, експлозивне материје или минско-експлозивна средства.

Према чињеничном опису кривичног дела датом у изреци првостепене пресуде окривљена АА је у периоду означеном у изреци пресуде и у месту означеном у изреци пресуде „... у стању урачунљивости, при чему је била свесна свога дела, забрањености истог и хтела његово извршење, супротно члану 5. став 2. у вези члана 4. став 1. тачка 2) Закона о оружју и муницији, на тавану обора, у склопу њеног домаћинства, неовлашћено држала ватрено оружје и то ловачку пушку једноцевку са неолученом цеви, марке „ИЖ“, модел „18“, калибра 16, фабричког броја „Г...“, за чије држање окривљена није имала одобрење надлежног органа...“.

По оцени овог суда, из чињеница и околности означених у чињеничном опису дела датом у изреци првостепене пресуде, произлазе сва законска обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за које је окривљена оглашена кривом и осуђена побијаном правноснажном пресудом и то како објективна обележја која се односе на радњу извршења „... неовлашћено држала ...“, будући да је узимањем пушке са места где је била остављена и враћањем и сакривањем на таван, несумњиво исказала фактичку власт над предметним ватреним оружјем, а тиме остварила и радњу кривичног дела - неовлашћено држање, тако и субјективна обележја која се тичу урачунљивости и умишљаја окривљене, који обухвата свест, односно знање окривљене да ловачку пушку држи неовлашћено, те покушај да је сакрије чини њен умишљај.

Врховни суд је имао у виду и наводе захтева за заштиту законитости који се тичу прекршајне одговорности окривљене у којој се бранилац у захтеву позива, односно на одредбу члана 29. став 1. Закона о оружју и муницији, али налази да се захтевом за заштиту законитости неосновано указује да у конкретном случају постоји подударност између бића прекршаја и кривичног дела. Наиме, одредбом члана 47. став 1 тачка 16) Закона о оружју и муницији санкционисано је као прекршај поступање супротно члану 29. став 1. истог Закона, односно, необавештавање најближе организационе јединице МУП-а у року од 45 дана од смрти лица које је имало регистровано оружје. Међутим како је окривљена предузела акте фактичке власти над оружјем, а тиме и неовлашћено држање, као радњу извршења кривичног дела, то је својим радњама превазишла оквире прекршајне одговорности и остварила биће кривичног дела, како су то нижестепени судови правилно закључили.

Из изнетих разлога, Врховни суд је оценио као неосноване наводе захтева за заштиту браниоца окривљене АА да се у радњама окривљене не стичу законска обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ и да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Јелена Паравиња, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**